

SATH SHOIL

Luach € 2.00

Beannachtaí na Nollag

Dia do bheatha, a Naoidhe Naoimh.

Ba é an tAthair Aodh Mac Aingil (alias Aodh Mac Cathmhaoil) a rugadh i nDún Phádraig i gCo. An Dúin, a scríobh an dán cráifeach seo timpeall na bliana 1600. Bhí sé ina theagascóir pearsanta ag cuid mac Aodh Ó Néill, taoiseach Thír Eoghain. Chuaigh sé isteach in Ord San Proinsias i Salamanca timpeall na bliana 1601. Theagasc sé san Ollscoil ansin go luath i ndiaidh dó teacht amach ina shagart. Fuair sé bás sa Róimh sa bhliain 1626.

Níl anseo ach trí véarsa de dhán chráifeach fada a scríobh sé faoi bhreith an linbh Íosa.

Dia do bheatha, a naoidhe naoimh,
 isan mainséar cé taoi bocht,
 meadhrach saidhbhir atá tú
 's glórmhar id dhún féin a-nocht.

A naoidhe bhig atá mór,
 a leanbáin óig atá sean,
 san mainséar ní chuire a lán
 cé nach bhfagha áit ar neamh.

Ar neamh dhíbh gan mháthair riamh,
 gan athair 'nar n-iath a-nos,
 it fhírDhia riamh atá tú
 is id dhuine ar dtús a-nocht.

You are welcome, O holy Child
 in the manger, even though you are poor,
 you are happy and rich
 and powerful in your own stronghold tonight.

O little child who are so great,
 O child so young who are yet so old,
 in the manger you take up so little room,
 even though heaven can barely contain you.

In Heaven you were without mother,
 in this world now without father,
 you are True God ever and always,
 but you are human first of all tonight.

AN CLÁR

IRIS Céim Aniar

Dia do bheatha, a Daoithe Daoimb	1
CLÁR	2
Imeachtaí Chéim Aniar	3
Mionbhairdeacha an Bhairín. Oíche Nollag	8
Santiago de Compostela	9
Meitheal Mhíobhaisg Teoranta	10
Snásanna a bhain le Tórramh i Ros Foill	11
Fiachra Mac Bháidín	13
Logainneacha Ros Foill	14
Scéal Mhádas Mhicí Mhádas.	15
Cóisir na Seandaoine	20
Feadáimó	21
Laochra an Choisigh Mhóir	23
Seandhictiár	24

Oíche Ghaelach

Bhí Oíche Ghaelach in Ostán na Trá sna Dúnaibh Dé hAoine 28 lá Samhna agus de réir cosúlachta bhain an slua mór a bhí i láthair sult go bráth as an oíche chultúir den chéad scoth a cuireadh rompu.

Is fada an lá anois é ó thosaigh muid ar na hOícheanta Gaelacha seo. Bhí an chéad Oíche Ghaelach againn i mí na Samhna 2004. Ba é an sprioc a bhí againn ó thús ná ár dteanga agus ár gcultúr a chur chun tosaigh i ndóigh a mbainfeadh daoine sult is pléisiúir as agus go dtí seo d'éirigh linn sin a dhéanamh. Ach in Ostán na Trá ar an oíche seo bhí an seó ab fhearr a bhí

againn ariamh.

Bhí meascán maith imeachtaí ar siúl agus ó thosaigh an oíche le Seán Mac Corraidh ag a naoi a chlog lean an seó ar aghaidh gan briseadh le ceol, le hAgallamh Beirte, le hAmhránaíocht, le Filíocht agus leis na Drámaí.

Chuir Clann Pasoma, Ailín, Laura, Micheál agus Aobhá, an dráma 'An Mac Falsa' i láthair agus caithfidh mé a rá go raibh siad ar fheabhas go háirithe an 'Punk Rocker' Micheál, fear atá chomh nádúrtha ar stáitse is a chonaic mé ariamh.

Bhí ceol agus amhránaíocht againn ó leithéidí Seán Mac Corraidh, Róise Ní Chorraidh as Béal Feirste, Máire Ní Choilm, Doimnic Mac Giolla Bhríde as Gaoth Dobhair, Willie Duggan as Toraigh, Miséal Nic Grianna, Lorraine Ní Dhuibheanaí, Aodh Mac Ruaidhrí, Tony Mac Ruaidhrí as Rann na Feirste, Aingeal Nic a Bháird as na Dúnaibh, Clann Uí Chuilinn, Paidí, Deirdre agus Sorcha as Carraig Airt agus Neasa Ní Dhaimhín, iníon le Seán Ó Dáimhín, oifigeach Gaeilge le Comhairle Contae Dhún na nGall. Cha dtug muid cuireadh do Francie amhrán a cheol an iarraidh seo mar go bhfuil muid tinn tuirse ag éisteacht leis ag caoineadh faoina Chró Bheag suarach ag Bun Chnoc a' Tí. Thug clann Uí Shibleáin, Niamh agus Gavin, a bhí sa Ghrianán níos luaithe sa bhliain le "The Rising Step", taispeántais damhsa a bhain croitheadh as urlár an tí. Ansin bhí sé

Jimmy Mac Giolla Bhríde & Frances Mhic Pháidín

in am ag na seanbhoic taispeántas drámaíochta a thabhairt, agus fágadh an lucht féachana sna trithí ag gáire ó thús go deireadh an dráma leathuair grinn 'Sínte'. Seo dráma de chuid Mhícheáil Uí Thuairisc as Gaillimh, agus é curtha in oiriúint agus léirithe ag Proinsias Ó Cuilinn, agus curtha i láthair ag Aisteoirí Mhíobhaigh. B'iad Aodh Mac Laifearaigh, Proinsias Ó Cuilinn, Seán Mac Giolla Bhríde, Caoimhín Mac a'Bháird, Fíona Pasoma agus Seán Ó Dochartaigh na haisteoirí.

Bhí blaiseadh beag den fhilíocht againn chomh maith ó Cholette Ní Ghallchóir, file gurb as ceantar na gCruacha di ó dhúchas ach atá ina cónaí i Leitir Ceanainn anois. Léigh sí as cnuasach dánta dá cuid féin. Tá dhá chnuasach dá cuid dánta foilsithe. Léigh Joe Ó

Cuilinn dán fosta agus ansin bhí dhá agallamh beirte ar an ardán le Seán (Mhicí Rua) Mac Giolla Bhríde, Seosomhín Ní Bhuidhe agus Fíona Pasoma.

Nuair a bhí sin uilig thart i dtrátha an mheánoíche bhí ceol agus comhlúadar breá sa bheár dóibhsean a bhí ag fanacht thar oíche san ostan.

Bhí oíche den scoith againn uilig agus caithfidimid ár mbuíochas a ghabháil le Charlie, Mairéad agus Darach a d'amharc 'nár ndiaidh ó thús go deireadh.

Willie Duggan

*Doimnic Mac Giolla Bhríde
a bhuaigh comórtas na bhfear ag an
Oireachtas i mbliana.*

Sorcha & Deirdre Ní Chuilinn

Tony Mac Ruaidhrí

Neasa Ní Dhaimhín

Róise Ní Chorraidh

Colette Ní Ghallchóir

Paidí Ó Cuilinn

Aodh Mac Ruaidhrí

Seán Mac Giolla Bhríde & Seosaimhín Ní Bhuidhe

Oíche Shaelach

Seán Mac Corraidh

Joe Ó Cuilinn

Seán Mhici Rua & Fiona Pasoma

Miséal Nic Grianna

Máire Ní Choilm

Niamh & Gavin Ó Sibhleáin

Aingeal Nic a' Bháird

Micheál Pasoma

Ailín, Aobhá, Micheál & Laura Pasoma

Oíche Shaelach

Fiona Pasoma, Aodh Mac Laifearthaigh, Proinsias Ó Cuilinn, Caoimhín Mac a' Bháird agus Seán Mac Giolla Bhríde sa drama "Sinte".

Caoimhín, Seán, Proinsias, Aodh & Seán Ó Dochartaigh..

Ó chlé tá Helena & Micheál Ó Gallachóir, Freddie Mac Giolla Bhríde & Donncha Mac Laifearthaigh..

Ar chúl tá Bernie & Antaine Mac Giolla Bhríde agus chun tosaigh tá Gráinne Gillen, Ollscoil Mhag Aodha, Doire agus a cara Máire.

Aobhá & Micheál Pasoma sa scéal dráma "An Mac Falsa".

Natalie, Eibhlín & Donnchadh Mac Íomhair

Bernie & Pádraig Ó Dubhchóin, Máiread Mhic Daíde & Róise Nic Laifearthaigh.

Tráth na gCeist

Ta comórtas Thráth na gCeist a reáchtáil ag Céim Aniar sna tithe tábhairne áitiúla arís i mbliana. Bíonn triúr ar achan fhoireann agus beidh fáilte roimh foirne úra.

Beidh an chéad bhabhta eile i dTeach Thrá Mór, Dé Céadaoin, 14 Eanáir, 2009, ag 10.00 i.n.

Nollaig Shona daoibh a pháistí

Ar dheis tá pictiúr a glacadh roimh laethanta saoire na Nollag ag an chóisir bheag do pháistí i Naíonra Dhiarmada agus Ghráinne.

Beidh an Naíonra ag athoscailt arís Dé Céadaoin, 7 Eanáir.

Seo thíos páistí atá ag freastal ar na ranganna ceoil atá a reáchtáil ag Céim Aniar in Áras Ros Goill, Na Dúnaibh. Beidh na ranganna seo ag toiseacht arís Dé Máirt, 13 Eanáir.

Tomhais

Rith mé 's fuair mé í, shuigh mé, chuardaigh mé í agus nuair nach bhfuair mé í, thug mé li-om í.

(dealg i mchos)

Chuaigh ceann dubh agus ceann bán amach an cnoc, tháinig an ceann dubh isteach agus d'fhág an ceann bán ina diaidh.

(Ceare ag breith uibhe)

Mionphaidreacha an Phaidrín.

Cha raibh am ar leith ann le linn na hoíche an paidrín a rá ach leathchéad bliain ó shin ba ghnás coitianta a bhí ann do theaghlaigh an paidrín a rá am éigin san oíche sula dtéití a luí. Sna blianta deireanacha den phaidrín ní raibh i gceist ach cúig dheichniúr ach sna glúnta roimhe sin bhí cuid mhaith teaghlaigh a deireadh cúig dheichniúir déag. Thosódh na mionphaidreacha ansin agus corrúair mhairfeadh siad chomh fada leis an chúig dheichniúr déag. Achainíocha chuig Dia a bhí sna mionphaidreacha le daoine a chosaint ar urchóidí an tsaoil agus ramás breá a bhí i gcuid de seo.

Tá cúpla píosa againn anseo le barúil a thabhairt cad é go díreach a bhí i gceist. Is amach as Rotha Móra an tSaoil le Micí Mac Gabhainn atá an chéad phíosa. Bhí Micí ina ghasúr óg naoi mbliana d'aois ar an bhealach go hAonach an Fhostaithe i Leitir Ceanainn lena mháthair agus stop siad thar oíche ag daoine muinteartha dá gcuid ag Tobar an Dúin.

‘.....Go díreach i ndiaidh sinne greim a fháil le hithe, dúirt an tseanbhean a bhí sa teach go mb’fhearr talann phaidrín a rá - go raibh cuma thuirseach orm féin, rud creidim a bhí. Chuaigh achan duine ar a ghlúine agus ba í an tseanbhean a chur ceann ar an phaidrín. Dúradh cúig deichniúr dhéag. Bhí mé féin beodhanta go leor fhad is a mhair sin ach nuair a thosaigh na mionphaidreacha cha raibh déanamh uirthi go raibh sí ag dul a stad choíche. Bhí stól beag darach agam féin a raibh mé ar mo ghlúine aige agus char mhothaigh mé gur cnaghadh clár m’éadain air. Mhuscail sin suas mé. Ghuigh an tseanbhean ar son a seacht sinsear, ar son na gcomharsan agus na gcoimhthíoch, in aghaidh aicídeacha, deamhain aeir agus thalaimh agus gach urchóid eile dá rabh os ár gcionn agus os cionn an tí a rabh muid ann, le Dia a ndíbirt agus a scrios, i gcloich agus i gcrann i bhfad uainn. Char chuala mé a leithéid de phaidireoireacht ariamh’.

Tá an chéad phíosa eile, níl ann ach na cúpla líne, tógtha as bailiúchán béaloideas Ros

Goill. Cuireadh na focail seo i mbéal Nead Bán, cibé a bhí ann. B’fhéidir go mbeadh a fhios ag duine dár léitheoirí. Seo blas de chuid mionphaidreacha Nead Bán.

A Pheadair 's a Mhuire le cailíní an bhaile seo a shábháil ó ruagairí reatha as baile isteach,
A Pheadair 's a Mhuire le peacaí an tí seo titim ar an teach seo thiar agus scrios Dé orthu sin siar,
A Pheadair 's a Mhuire leis an asal s'againne a shábháil ar asal na Spiairí.

Oíche Nollag

Le coinnle na n-aingeal, tá an spéir amuigh breactha,
Tá fiacail an tseaca sa ghaoith ón gcnoc;
Adaigh an tine is téir chun na leapa,
Luífidh Mac Dé ins an teach seo anocht.

Fágaidh an doras ar leathadh ina coinne,
An Mhaighdean a thiocfaidh is a Naí ar a hucht;
Deonaigh do shuaimhneas a ligean, a Mhuire,
Luíodh Mac Dé ins an teach seo anocht.

Bhí soilse ar lasadh i dteach sin na haíochta,
Cóiriú gan chaoile, bia agus deoch,
Do cheannaithe olla, do cheannaithe síoda,
Ach luífidh Mac Dé ins an teach seo anocht.

le Máire Mhac an tSaoi

Santiago de Compostela

Anseo i nDún na nGall tá muid cleachtaithe le daoine ag dul ar oilithreacht. San am atá thart, chuaigh daoine go Tobar an Dúin le hurnaigh, agus le faoiseamh a chuartú, agus leoga, tá athbheochaint tagtha ar an áit bheannaithe sin arís. Dhéanann daoine na Turais in onóir Choilm Cille i nGartan, i nGleann Choilm Cille agus in áiteanna eile. Tá cáil dhomhanda ar Loch Dearg i ndeisceart an chontae, agus tá trial ag na mílte achan bhliain ar Chnoc Mhuire. Thar lear, is iad Lourdes, Fatima agus Medjugorje a mbíonn trácht orthu. Ach caidé faoi Santiago de Compostela, in iarthuaisceart na Spáinne, cathair atá ainmnithe do Naomh Séamus, duine de na hAspail Naofa?

Tá Santiago mar phríomhchathair riaracháin cheantar Gh Galicia na Spáinne, sa chuid thiarthuidh den tír, cathair ina bhfuil daonra de thart fá 90,000 duine, ach sin méadaithe go mór le hoilithrigh agus turasóirí. Tá aitheantas oidhreachta domhanda ag an áit, agus cuirtear é ar chomhchéim leis an Róimh agus Iarúsailéim mar láthair mhóra na Críostaíochta.

De réir an tseanchais, i ndiaidh bhás Chríost, chuaigh an tAspal Séamas siar fhad leis an Spáinn

ag spréadh soiscéal Dé. D'fhill sé ar an Phalaistín, áit ar maraíodh é féin agus beirt dá chomrádaithe sa bhliain 44AD. Chuir a lucht leanúna na coirp ar bord loinge agus sheol siar arís go Galicia, áit ar tugadh iad i dtír agus fhad leis an áit a bhfuil Santiago inniu. Thar na blianta, rinneadh dearmad air go dtí an bhliain 813, nuair a chonaic fear darbh ainm Paio soilse cosúil le réalta ar chnoc Libreton, áit a raibh sean dhún leis na Rómhánaigh. Thug sin an t-ainm don áit – Campas Stellae, páirc na réalta. Chuala Easpag na háite an scéal, agus nuair a rinneadh cuartú, fuarthas tuama ina raibh corp Naomh Séamas agus an bheirt charad. Tógadh séipéal ar an áit, agus thosaigh oilithrigh ag teacht.

Thar na céadta bliain ina dhiaidh sin, d'fhás an chathair. Scrios na Múraigh an áit, ach sábháladh na taisí, agus tosaíodh ar thógáil Ardeaglais sa bhliain 1075. Tháinig oilithrigh as gach cearn den Eoraip, agus bhí bealaigh aitheanta leis an turas sin a dhéanamh, Slí Naomh Séamas, an *Camino*, agus tá aitheantas ag an Slí sin mar an Príomh Slí Cultúrtha san Eoraip. Bhíodh bia agus lóistín curtha ar fáil go fláithiúil i dtithe faoi leith, *hospital*, agus as sin tháinig an focal Béarla, *hospitality*.

Tá an Ardeaglais thar a bheith suimiúil, agus is ar

Dealbh Naomh Séamas

Ardeaglais Santiago de Compostela

dhealbh Naomh Séamas agus ar an bhosca airgid ina bhfuil na taisí is mó a bhíonn tarraingt. Thig leat siúl thart ar chúl na deilbhe agus do phaidir a chogar ina chluais, agus siúl thart leis an bhosca luachmhar. Bíonn manach ina shuí in aice leis i gcónaí.

An bosca airgid ina bhfuil taisí Naomh Séamas

Tá na Slíte eagsúla as na tíortha ar an mhór-roinn soiléir, agus téann daoine ar chois, ar rothair, ar chapáill nó cibé dóigh, ach is cosúil go ndeachaidh na hÉireannaigh thar muir go La Coruna, agus as sin ar chois go Santiago. Cupla bliain ó shin, chuaigh scaifte as an Daingean i gCiarraí ar an *Jeannie Johnson* anonn ar oilithreacht.

Is ceantar fíorálainn Galicia, agus cultúr Ceilteach beo ann, agus a dteanga féin acu fosta. Tá siad ag bráth go mór ar an iascaireacht, agus tá port Vigo ar cheann de mhórchalafóirt iascaireachta na hEorpa. Tá go leor againn i gcoitinne le muintir Ghalicia, nár dheas ceangal a chothú eadrainn?

Peigí Ryder

MEITHEAL MHÍOBHAIGH TEORANTA

Bá mhaith le Coiste agus Foireann Mheitheal Mhíobhaigh á mbuíochas a ghabháil le muintir na háite agus lena lucht maoinithe ar son a gcuid tacaíochta i rith na bliana. Ba mhaith leo fosta Nollaig shona agus Athbhliain faoi mhaise a ghuí oraibh uilig.

Beidh Ionad Acmhainne Mhíobhaigh druidte ó 12.30 i.n. Dé Máirt, 23 Nollaig go dtí Dé Céadaoin, 7 Eanáir, 2009.

Puins Nollag - Gan alcól

Pionta (570ml) Sú Oráiste Milsithe

Pionta (570ml) Sú Úill

¼ pionta (140ml) Uisce

½ spúnóg bheag (1.25ml) Sinséar Meilte

½ spúnóg bheag (1.25ml) Spíosra Measctha

Oráiste

Táthchodanna Roghnacha (Optional Ingredients)

½ Líomóid

½ Líoma

Bata Cainéil (cinnamon stick)

Cuir sú oráiste, (líomóid agus líoma má tá tú a úsáid) sú úill, uisce, sinséar agus spíosra i sáspan. Bruith, ansin laghdaigh an teas agus cuir ar suanbhruith é ar feadh 5 bhomaite.

Cuir an puins te isteach i ngloiní teo le sliseanna oráiste agus úill.

Gnásanna a bhain le Tórramh i Ros Goill.

Rachadh muintir an tí agus cíbe duine a bhí istigh sa teach amach go dtí'n tsráid sula dtógfaí an chónra amach as an teach lá an tórraimh. Bheirtí an chónra amach as an teach agus chuirte é ina shuí ar dhá stól nó cathaoir agus deireadh duine éigin cúpla paidir. Ní chuirte an chónra ar an talamh.

Bhí an sagart i gcónaí i láthair ag an tórramh agus ní ligfí an chónra síos 'na reilige go dtí go mbeadh an sagart ann. Chaithfeadh an tórramh a bheith thíos sa tSeanreilig ag a trí a chlog. D'iomródh ceathrar fear an chónra ar a gcuid guailí, beirt chun tosaigh agus beirt ar cúl, agus de ghnáth bheadh ochtar i gceist san iomlán. Chaithfeadh siad uilig a bheith ar an airde amháin. D'iomródh muintir an bhaile an chónra, daoine go háirithe a bheadh muinteartha don mharbhán.

Ag dul siar b'fhéidir leathchéad bliain roimhe sin, chaithfeadh an chéad cheathrar a d'iomródh an chónra a bheith den sloinne céanna. Bhí cuid de na sloinne gann ag an am ach gheobhadh siad i gcónaí daoine ar dhóigh inteacht. Chomh maith le seo, shiúlfadh fear eile den tsloinne chéanna os comhair na cónra agus cros ar iompar aige, ón teach rith an bhealaigh síos go dtí'n reilig.

Nuair a bhí turas fada le déanamh mar shampla, aniar as Dún Fionnachaidh nó as Cill Mhic n-Éanáin, ghlacfaí scíste leathbealaigh. Bhí leacacha áirithe a dtugtaí 'Lag na gCorp' orthu agus d'fhágfadh siad an chónra ar cheann de na leacacha seo ar feadh tréimhse ama nó in amanna go dtí an lá dár gcionn. Turas rófhada a bheadh ann in aon bhabhta amháin, go háirithe dá mbeadh an chónra trom. Bhí an rud céanna i gceist leis an mhuintir ón taobh thiar den leithinis. Rachadh siadsan suas Doire a' Chasáin Beag agus amach ansin ag teach Phaidí Shearlaí Ciarraigh áit a raibh 'Lag na gCorp' agus d'fhágadh siad síos an chónra agus dhéanadh siad a scíste ar thaobh Bhaile an tSléibhe ar

feadh fiche bomaite nó mar sin. Tá áit eile ansin a dtugtar 'Cnoc na Marbh' air agus deirtear gur ansin fosta a dhéanfaí scíste nuair a bheadh tórramh ar an bhealach go dtí'n reilig agus gur sin an tuige a tugadh 'Cnoc na Marbh' air.

Bhí nós ann go gcaithfí an chónra a thabhairt go dtí'n reilig an bealach ab fhaide ón teach, nár cheart an aicearra a ghearradh. Ní raibh sin fíor i gcónaí mar go mbeadh an turas

rófhada ach ní rachadh siad an bealach céanna dhá uair agus tá sin amhlaidh go fóill.

Dá mbeadh tórramh mór ann, chiallódh sé seo go raibh meas an phobail ar an duine a bhí marbh agus go mbeadh an ofráil níos mó.

Bheadh an sagart taobh amuigh den reilig ag feitheamh ar an tórramh, agus nuair a gheobhadh siad fhad leis, leanfadh an tórramh é isteach go dtí'n reilig. Dhéanadh an sagart an uaigh agus an chónra a choisreacan agus chuirfí an chónra síos faoi thalamh. Bheadh buidéal beag uisce coisricthe le muintir an tí agus chuirfí an buidéal síos le taobh na cónra. Deireadh an sagart na paidreacha agus ansin nuair a bhíodh an uaigh druidte rachadh achan duine fhad le 'Leac na nOfrálacha' agus ba ansin a dhíoltaí an ofráil. Théadh achan duine 'na bhaile ansin.

D'fhanadh cúpla ban ar ais sa teach le linn an tórraimh agus bheadh tae agus greim le hithe réidh acu do mhuintir an tí nuair a thiocfadh siad ar ais ón reilig. Bhéarfaí cuireadh do chuid de na comharsana theacht ar ais chun an tí fosta agus b'fhéidir go mbeadh deoch nó dhó acu ansin. Bheadh sé de dhíth go mór orthu agus iad ag pilleadh 'na

bhaile i ndiaidh slán a fhágáil ag a gcairde muirneach i Sean- Reilig Mhíobhaigh.

Tá saolré na Sean-Reilige stairiúla seo ag teacht chun críche, agus nach iomaí scéal a thiocfadh léi a insint dúinn fán mhuintir a chuaigh romhainn agus atá anois curtha i gcré na cille anseo agus gan de chuideachta acu ach scread na bhfaoileog agus crónán na

Maoile Ruaidhe. Gurab amhlaidh a bheas sé sa cheantar bheannaithe, naofa seo agus go bhfágtar é faoi shuíochán ag anamacha na marbh.

Ba mhaith liom an chuid seo do scéal sheanreilig Mhíobhaigh a chríochnú le traidhfil véarsaí ón amhrán iomráiteach “Thíos Cois na Trá Domh”;

Istigh ar na h-inseáin tá sean-reilig bheannaithe

*An áit inar mhair naoimh san aimsir fadó
Tá daoine istigh ann a chaith seal go h-aerach
Ní shiúlfaidh siad thart fán chladach níos mó.*

Bhuail uaigneas m'intínn 's mé ag amharc ar an reilig

*'S mé ag meadhradh ar dhaoine istigh ann ina luí
Fir 's mná óga, seandaoine 's páistí
Muintir mo mhuintir 's cairde mo chroí.*

*Tá na coiligh ag glaoch 's na réalta ag bánú
Tá an ghealach ina luí 's ní fada go lá
Slán agat anois a shean-reilig bheannaithe
'S na daoine a shiúlfadh liom síos cois na trá.*

Fiona Pasoma

Cúpla Seanfhocal

Is geal leis an fhiach dubh a ghearrcach féin.

* * *

Is maith an bádóir an té a bhíos ar an talamh.

* * *

Síleann fear na buile gurb é féin fear na céille

* * * *

Fiachra Mac Pháidín.

I mí Aibreán na bliana 2007 rinneadh Fiachra Mac Pháidín, mac le Déaglán (Jack), a dhiagnoisiú le leicéime (leukaemia) den chineál Chronic Myeloid. Bhí sé dhá bhliain déag d'aois. Insíodh dó gur aicid fola a bhí sa leicéime ach cha raibh i bhfad gur thuig sé gur ainm eile do leicéime ab ea ailse fola, agus bhain seo an croí as agus shíl sé go raibh a shaol thart. Mhothaigh sé iontach brónach agus bhuaile eagla é.

Ach de réir mar fuair a theaghlach agus é féin níos mó eolais ón fhoireann leighis i Singapore, áit a bhfuil cónaí orthu, thuig siad go bhféadfaí an cineál seo leicéime a leigheas, agus go raibh an t-ádh air fosta sa mhéid go raibh beirt dheirfiúr aige a raibh meaits cruinn acu le smior (marrow) a thabhairt dó nuair a bheadh Trasphlandú Smeara aige amach anseo.

Caitheann sé a shaol mar a dhéanadh aon stócach ag trí bliana déag, glacann sé táibléad amháin achan lá lena chuid fola a choinneáil sa réimse ceart agus tá sé tiomanta é fhéin a choinneáil folláin. Tá sé lán dóchais agus fuinnimh.

Rinne Lance Armstrong, an rothaí Meiriceánach Fiachra a spreagadh go mór, thaitin sé leis an dóigh a lean Armstrong ar aghaidh go cróga nuair nach raibh rudaí ag amharc rómhaith dó. Caitheann sé rostbhanda buí Armstrong 'Livestrong' a cruthaíodh le tuiscint ar ailse a mhéadú agus le daoine a spreagadh a saol a chaitheamh go hiomlán. Tá rostbhanda gorm a chaitheamh ag Fiachra fosta, seo ceann a rinne sé féin a dhearadh agus an mana 'fight for life' agus a ainm fhéin eitseáilte air i dtéacs éadrom ghorm. Cuireann na rostbhandaí seo i gcuimhne dó a aghaidh a thabhairt go cróga ar an bhealach chorrach atá roimhe.

Ón am a hinsíodh dó go raibh leicéime air ghlac Fiachra páirt i dTriathlon Singapore 2007 agus 2008, ritheann sé rásaí 10c chomh minic agus is féidir leis, agus ritheann sé an rása bliantúil 'Run for Hope' (Terry Fox), seo uilig le hairgead a bhailiú d'ailse, agus deir Fiachra go leanfaidh sé den rása seo chuile bhliain go dtí go gcomhlíonfaidh Terry Fox a aisling, sé sin leigheas a fháil d'ailse. Tá Fiachra iontach

dearfach agus tá dearcadh breá folláin aige ar an saol.

Thraenáil Fiachra go dícheallach do rása 10c a bhí ar siúl i Singapore ar an 7 Nollaig. Tá ar Fhiachra sos a ghlacaint anois agus scíste a bheith aige mar ullmhúchán do dháta tábhachtach ina shaol, sin an 15 Eanáir, mar gur ar an lá seo a bheas an Trasphlandú Smeara aige. Tá a fhios aige go bhfuil bealach fada roimhe agus beidh sé den scoil ar feadh bliana ach tá sé anois réidh don trasphlandú, agus deir sé nach bhfuil sé inmíoch fá cad é atá amuigh ansin roimhe.

'Sé an chomhairle atá aige do dhuine ar bith macasamhail é féin ná ' fanacht dearfach, coinneáil ag comhrac agus a bheith ag urnaí. Bíonn laethanta ann nach mbíonn tú ag mothú rómhaith agus a mbíonn fonn caointe ort agus go mbíonn fearg i do chroí' ach deir sé "tá sin ceart go leor fosta mar gur maith an rud é do chuid mothúcháin a scaoileadh uait".

Guímis uilig gach adh ar Fhiachra ar an 15 Eanáir go dtiocfaidh biseach air agus go mbeidh sé i mbarr a shláinte arís. Gasúr cróga.

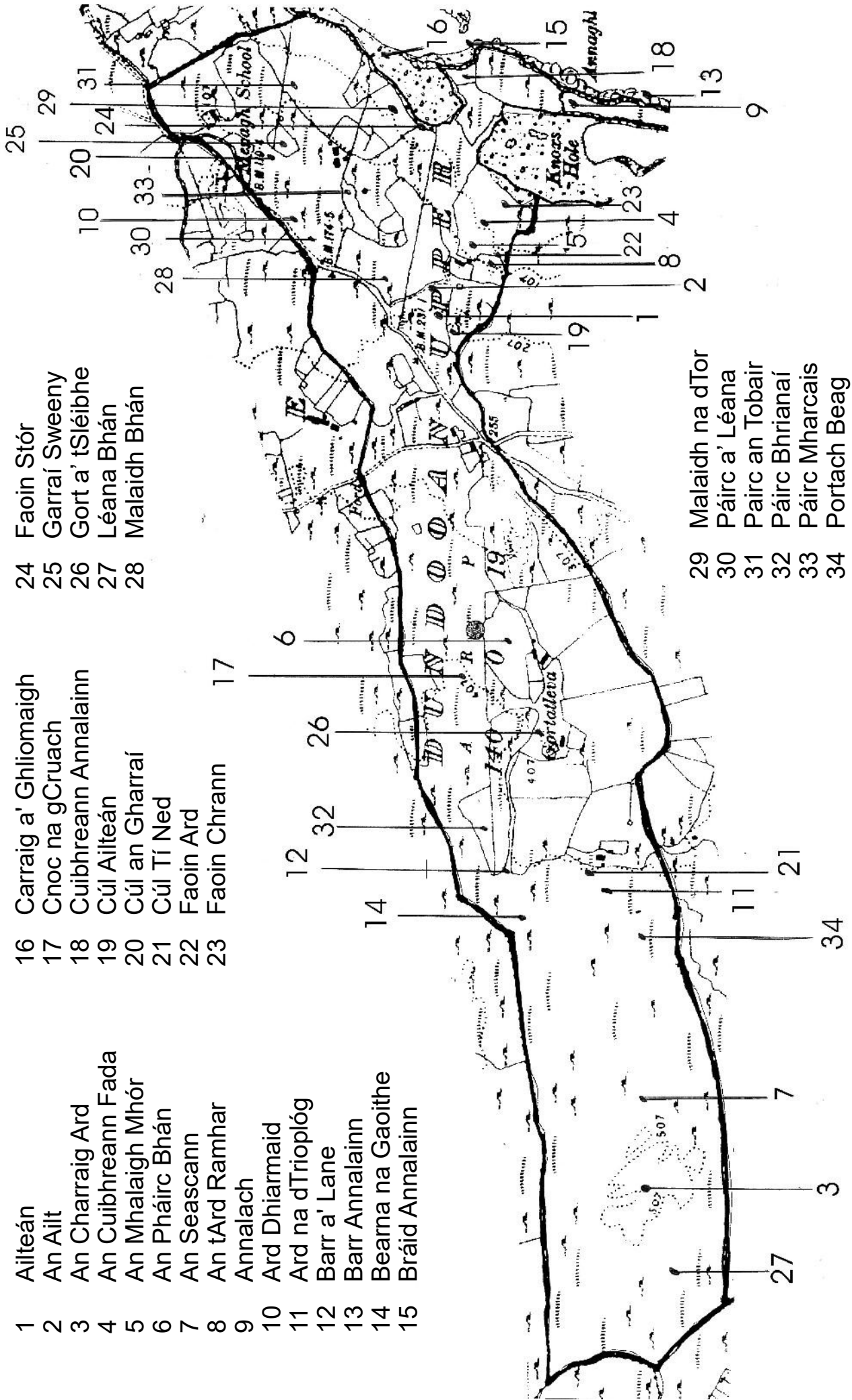
Logainmneacha Dhun Dubháin Uachtarach

- 1 Ailteán
- 2 An Ailit
- 3 An Charraig Ard
- 4 An Cuibhreann Fada
- 5 An Mhalaigh Mhór
- 6 An Pháirc Bhán
- 7 An Seascann
- 8 An tArd Ramhar
- 9 Annalach
- 10 Ard Dhiarmaid
- 11 Ard na dTrioplóg
- 12 Barr a' Lane
- 13 Barr Annalainn
- 14 Bearna na Gaoithe
- 15 Bráid Annalainn

- 16 Carraig a' Ghliomaigh
- 17 Cnoc na gCruach
- 18 Cuibhreann Annalainn
- 19 Cúl Ailteán
- 20 Cúl an Gharraí
- 21 Cúl Tí Ned
- 22 Faoin Ard
- 23 Faoin Chrann
- 17

- 24 Faoin Stór
- 25 Garraí Sweeny
- 26 Gort a' tSléibhe
- 27 Léana Bhán
- 28 Malaidh Bhán

- 29 Malaidh na dTor
- 30 Páirc a' Léana
- 31 Páirc an Tobair
- 32 Páirc Bhrianaí
- 33 Páirc Mharcais
- 34 Portach Beag

Scéal Mhónas Mhicí Mhónais. Mónas Ó Gallchóir.

Seo an scéal a fuair Sally yna huncail Mónas ag tús na bliana seo. Cur síos ató ann fóna shaol agus na h-biteanna ar oibrigh sí iontu. Is fíú go myr na scéala seo mar go dtabharann siad liargas d'inn ar an saol corrach a bhí sa tús seo ag an am, saol inór fhulaing daoine lián agus leatrom agus iad y bóit go h-bít agus y thús go tús ar lorg oibre. Bhí cunadh ar Mhónas i nGort a' Choirce ag deireadh a chuid laetha agus fuair Mónas bás ansin le linn an tSamhraidh. Ar dheis lómh Dú go raibh a anam dhís.

Rugadh Mónas thíos ar an Ghleob sa bhliain 1924 agus bhí sí gear dearthóir aige, Johnny, an duine ba sine, Micheál, Dinis, Proinsias agus Paidé agus dhó d'heirfíú, Grace agus Móire. Sally a bhí a mhóthair agus ba as Cluain tSaileach í agus Mích a bhí a athair. Ba chuimhin leis dul na scoile don chéad uair i mBairéin nuair a bhí sí seacht mbliana d'aois

Seanscoil Mhiobhaigh

agus í costarnocht. Bhí Bill Mac Lochlainn mar phríomhyide ann ag an am agus bhí m'inteoir eile darbh ainm iníon Ní Channbín as Teileann ann. Bhí síse pysta ar Phroinsias Mac Giolla Bhríde (Phaidé Dhonnachaidh). Dhó m'inteoir dheasa a bhí iontu. Thart fón am sin a fuair a uncail Proinsias bás. Maidin Dú Domhnaigh a bhí ann agus bhí Mónas thuas ar chúl an tlena mhóthair ag tabhairt a gcuid do na cearca nuair a tháinig Nancy Phaidé Dhonnachaidh agus seól uirthi, agus ní ndiaidh teacht yn Aifreann mall. Shíú sías Carraig Airt agus ba chuimhin leis na ag insint dó mhóthair gur bualadh Proinsias le carr thuas ag teacht An t-Phódraig agus go raibh sí ina luanar an bhealach agus í adach caite sa mhullach air.

Tithe ceann tuhuilig a bhí ar an Ghleob nuair a bhí Mónas yú. Bhí heart oibre le díanamh ag gasúr yú,

ag tarraingt uisce, ag sóbhóil myna, ag coimhíad na n-ainmhithe, ag sóbhóil fíú agus a leithíid. Ba chuimhin le Mónas a bheith ag baint feamainne thíos ag Al na Duallanló amhóin, le cur ar an talamh chun í a leas, agus ceann de na h-asail ag dul in abar sa ghaineamh slogach air. Bhí eagla an domhain air go dtiocfadh an fharráige isteach uirthi agus rith sí fhad le teach Thomáis. Chuaigh Joe agus Proinsias Y

Cuilinn síos leis agus d'íirigh leo an t-asal a thygóil amach as.

Nuair a bhí Mónas ar an scoil bhí sí ar fostú anseo is ansíú. Bhí sí ar fostú i dteach Phaidé Yig nuair a bhí sí bhliain díú d'aois agus ag stopadh ann i rith na seachtaine. Bhí sí ag obair do Dinis Phat ar feadh tamaill agus bhí Dinis creathnach maith. Ní ligfeadh sí duit obair throm a dhíanamh ar eagla go ngortyfó thús fíú. Bhí sí ag coimhíad an eallaigh, ag sóbhóil myna, amuigh ag treabhadh agus mar sin de. J2 agus 10 scillinge a gheofó don sí mhí Nuair a bhí sí ag cur isteach na mby maidin amhóin do Dinis scairt Den a' Phartholón air. "Tar isteach go bhfeicfidh tú an fear seo" a dhírt sí. Isteach leis an bheirt acu agus d'oscail Den doras an tseomra. Bhí Partholón ina lunsá leaba, marbh. "An síeann tú go bhfuil sí marbh" a dhírt Den. Cha raibh Mónas ach dhó bhliain díú ag an am agus d'ímigh sí amach ina rith ar ais ag Síe i dteach Phat.

D'íirigh Bill as an mh'inteoireacht nuair a bhí Mónas ar an scoil agus bhí sí rla m'inteoir eile ann ina am. Cha raibh Mónas ceithre bliana díú amach 's amach nuair a d'fhóg sí an scoil. Bhí sí le díanamh aige ach tharla rud inteacht ar an scoil ló amhóin. Bhí sí fíú agus Ned Shearlanina sunag an deasc agus bhí John Cullen (John Henry) ina shunrompu. Thyg Ned an tobar dhíú agus chuir sí í síos síl muiní John. Chuir an móistir an locht ar Mhónas agus bhí sí le bata agus d'fhóg sí snaróin air. Bhí sí a chur 'na scoile ló arna mhórach agus d'ímigh Mónas amach an

cnoc. Luigh sí istigh faoi leac i rith an lae go dtégo raibh sí ag iirigh dorcha. Bhí an teaghlach amuigh a chuartach ach d'fhan Mónas i bhfolach go dtégo ghlac sí eagla. Cha deachaigh sí ar ais 'na scoile.

'S í an chéad jab a bhí ag Mónas nuair a d'fhóg sí an scoil nó le Bill, an t-iarbhainteoir. Bhí garradh myr aige agus rinne sí an talamh ríidh agus chuir sí na prótandy. Dhó scilling sa ló a fuair sí ag an am agus mar a d'éirt sí fíin ghlac sí am fada dy sóbhóil suas fó choinne culaith. Rinne John a' Tóillíir an chéad chulaith dy agus chosain sí J2 agus 10 scillinge. Ba chuimhin le Mónas gur sin an bit a fuair sí an chéad "fry" ariamh. D'éirt Bill leis ló amháin go raibh a fhios aige gur fhóg sí an scoil agus seans nach raibh myrón foghlama aige. Mhol sí dy na róbíir a líamh achan ló agus go bhfaigheadh sí níos my foghlama ansin nó gheobhadh sí a choíche ar an scoil. Ghlac Mónas leis an chomhairle agus choinnigh sí leis a' líamh. I ndiaidh sin chuaigh sí ar fostach ag aintín dy, Nan, amuigh i mBaile na tSléibhe. Mar a

Ó chlé tá Micheál Ó Gallachóir (mac Ghrace), Cítí Mhic Giolla Bhríde (Bean chéile John a' Taillíir), Rosie Mhic Giolla Bhríde (Bean chéile Phaidí Mhici Rua), Nan a bhí i mBaile an tSléibhe agus Rosanne Mhici Rua.

d'éirt sí fíin, bhí sí mar a bheadh ríúsán ann. Bhí sí in ainm a bheith naofa ach bhí sí creathnach gíar. Bó

Teach Nan i mBaile an tSléibhe

ghnóch líi an glasa a chur ar an doras ar maidin agus n ag dul chun Aifrin ar an chéad Aoine agus cha bheadh greim bia le fíil go dtiocfadh sí ar ais san oíche. Nuair a bheadh achan rud díanta sa tróth-

nyna rachadh sí anonn ag na comharsana, muintir Uí Dhúfáigh agus bhíodh craic go bróth ansin. Am an chogaidh a bhí ann agus bhí Willie i ndiaidh teacht abhaile as Albain agus í lón scíalta 'na bhaile. Na hóccheanta airneóil seo thá Duffy a choinnigh i mBaile an tSléibhe í ar feadh na sí mhí. Bhí teach eile amuigh ar an cnoc, teach na Spiair agus bhí Peadar, Mícheál John agus a bhean chéile Bídínna gsynan

Seanbhallóg na Spiairí

ann ag an am. Bhí bód (skiff) ag John, "The Daylight Star"

The gallant boat, the Daylight Star,
She's commanded by a plucky chap,
Young Spiaire of Cnoc Myr.

Céig phunt a bhí ag dul don sí mhí an t-am sin ach d'inis a aintín dó mhóthair nach ndearna Mónas a dhath di i rith an tsamhraidh agus gur mharaigh sí a hasal. Ní bhfuair sí díolta ar shon na sí mhí ariamh. Chuaigh Mónas ag obair do Stephen Jack nuair a bhí sí thart fó chéig bliana díag d'aois agus ansin ag un-

Ballóga Stáisiún an Gharda Cósta

cail dy fíin, John a' Taillíir, i gCluain tSaileach. Bhí am maith aige sna hóiteanna sin, ag sóbhóil myna agus a leithíid.

Tróthnyna Dú Domhnaigh shírlfadh siad suas fhad le teach Isaac agus bheadh scaifte cruinnithe ansin. Shírlfadh siad amach an bhealaigh fhad leis an stóisirín ny b'fhíidir siar fhad leis an lodge. Sin an craic a bhí acu. Cha raibh airgead ar bith acu le bheith ag dul isteach sna tithe tóbhairne ach, ba

chumhin le Mbnas ló amhbín nuair a bhnsí sí bliana dñag d'aois, thug fear a bhí ina gheafar leis an Chomhairle Chontae leathchoryin do fíin agus do Phaidh Yg Mhic Rua le dul thart agus iarraidh ar John Andie theacht amach leis an bheathach agus an charr ló arna mhórach le hobair ar an bhealach. Chuaigh Mbnas agus Paidh fhad le teach tóbhairne

Chun tosaigh ó chlé tá Micheál Mór, Máire (iníon Mhánais) agus Pat a fear céile. Ar chúl tá Mánas, Annie, Rosanne (iníon Mhicheáil), Marie (bean chéile Mhicheáil), agus Dinis Mhicí.

Davey Beag (an Beach) sna Dónaibh agus bhuaíl siad cnag ar an fhuinneog. Sí pingine a bhíar bhuidéal Guinness agus cheannaigh siad cúb bhuidéal. Shuigh siad thíos ar an tró a n-yl. Maraídh Paidh bocht in Albain i 1945 nuair a bhnsí bliain is fiche d'aois. Bhnsí ag obair ar fheirm agus bhnsí ag teacht aníos an cabhsa ar a rothar, í ag dul isteach go Couper, nuair a bhuaíl carr í.

Am an Chogaidh.

Bhndearthóir de Mbnas, Micheól Myr, san Arm agus thríig sí. Bhílear acu ag tarraingt amach an t-am sin agus rachadh siad isteach sna Sí Contae ach thóinig Micheól 'na bhaile agus bhnsí thall ag Dinis Phat ag baint phróctannuair a thóinig na saighdírin agus thug siad í. Ach fuair sí amach as an Arm tamall ina dhiaidh sin agus d'imigh sí go hAlbain. Le linn an chogaidh bó ghnóch le daoine a bheith thíos ar an tró luath ar maidin ar eagla go dtiocfadh rud ar bith isteach leis an taoide agus maidin amhbín nuair a bhí Mbnas thart fó chúb bliana dñag bhnsí fíin agus a dhearthóir Dinis ann nuair a thóinig trébhairille ola isteach. Dhíol siad beirt acu ach bhípoll beag sa tré

bairille agus rinne siad í a rolladh y Thró na Rossan go dtí an chros i nDón Dubhóin. Chuir Proinsias Y Cuilinn rud beag sódair air dyibh, bhain siad poll an-sin agus chuir siad an bairille i bhfolach. Nuair a chuaigh siad síos ló arna mhórach bhíann bairille ar shíol. Goideadh í. Maidin Dú Domhnaigh ansin ag an Aifreann thíos sa scoil insíodh do Mbnas go raibh an bairille thall ar thaobh Fhónada agus chuaigh Paidh Bhrianananonn leis ar an churach le í a thygáil. Rinneadh iarracht í a bhaint díobh nuair a shroich siad Dón Dubhóin arís agus ach ab í go raibh an sódair air mar chruth gur leo í, bheadh sí cailte acu. Thigeadh sí isteach leis an taoide agus dhíantán coinnle amach as. Bhíadmad ag teacht isteach fosta agus ló amhbín bhítraidhfil fear thíos faoi Chnoc na Sleó agus planc myr ag teacht isteach. Cibí fear a gheobhadh í ba leis í. Líim John Hughie Mhónais amach. Fear yg a bhíann, thart fó seacht mbliana dñag, agus dybair gur bódh í. Bhnsí ag strócbil leis agus shí na fir eile go mbeadh sí cailte ach d'fhan sí air agus sa deireadh d'íirigh leis í a thabhairt isteach.

Ar shíol as Baile.

Bhírudanole ag ts an chogaidh ach de ríir a chíile d'athraigh rudan Bhílear de na boic yga ag imeacht go Doire mar bhííos my oibre ann, ag tygáil aerfort agus a leithíid. Nuair a bhnsí ocht mbliana dñag d'aois d'imigh Mbnas agus John Chracie ar an bhus isteach go Doire ag cuart oibre. D'inis sí dó dheirfíir, Móire, ar maidin go raibh sí ag imeacht. Níir inis sí dó thuismitheoiríar eagla go mbeadh siad ag iarraidh air fanacht sa bhaile. Bhísiad bmarach go leor mar nuair a thóinig siad den bhus i nDoire bhí fear ansin ag cuart oibríthe le dul ag obair ag an aerfort in Ballykelly. D'fhan siad ansin go raibh an jab chor a bheith cróchnaithe agus ansin chuaigh siad ag obair i gcairín in Ringsend, taobh amuigh de Gharbh Achaidh. Níraibh rudanmaith ansin. Gheofó ríosa aróin amach leat ar maidin le rud beag ime air, agus tae dubh. Cha raibh bainne ny síscra ar bith duit. Bheifeó ag obair ocht n-uair ar sin. Scilling san uair a gheofó an t-am sin agus dó mbeadh ló fliuch ann n bhfaighfeó a dhath. Nuair a bheadh an lyistín díolta, cha raibh chor a bheith a dhath fógtha. I ndiaidh an darna ló dy a bheith ag obair ann, nuair a chuaigh Mbnas isteach le í fíin a ngoideadh an cúb scillinge a bhnaige agus bhnsí fógtha gan pingin. Chaith siad mh amhbín san bit sin agus d'imigh siad ansin go Líim a' Mhadaidh. Chuaigh John na bhaile agus chuaigh Mbnas amach ag cuart oibre ar na feirmeacha. Fuair sí obair ar fheirm dhó mhíle taobh amuigh de Líim a' Mhadaidh agus chaith sí an sam-

hradh ansin. Fuair sí J2-10s don tseachtain, agus a chuid. Chas sí ar Bhrianan Y Cannbin as an Ard Bhoín ansin. Bhísean ag obair ar fheirm in aice leis agus b' ghnóch leo sí isteach go Liam a' Mhadaidh f' choinne buidéal Guinness. Gheof' buidéal ar 8 bpingine. Cha raibh na tithe tóbhairne sna sí contae oscailte ar an Domhnach ag an am ach bhíaithe ag Briananar thóbhairneoir agus gheobhadh siad isteach an doras síil. Chuaigh Briananag obair ar fheirm i nDoire i ndiaidh tamaill ach thóinig a dhearthóir, Den ag obair i Liam a' Mhadaidh thart f'ón am síanna. Chuaigh Den isteach in Arm na Breataine ina dhiaidh sin agus mharaigh snóir' í an ló a chríochnaigh an cogadh.

Nuair a d'fhiafraigh m' de Mhónas an raibh sí uaigneach i ndiaidh dy an baile a fhógbil d'írt sí gurbh an Domhnach an ló ba mheasa. Chuir sí i gcuimhne dy fear as Ciarrana bhína chuideachta in Albain uair amhóin agus í sa dyigh síanna. Bhíad ag stopadh i gcampa agus achan tóthnyna D'í Domhnaigh d'íarfadh sí "Bheinn ag na crosbhealaigh anocht d'ó mbeinn sa bhaile" agus sin an dyigh a bhí sí.

In Albain.

I ndiaidh tamaill chuala Mónas go raibh siad ag cuart' fir in Albain le dul ag obair ar fheirmeacha. Chaithfe' cló' i nD'ín Fionnachaidh f'óna choinne agus chuaigh Mónas abhaile don deireadh seachtaine. Chuaigh sí f'íin agus Neil Cullen go D'ín Fionnachaidh ar rothair le cló' agus tr'nseachtaine ina dhiaidh sin fuair sí síal le himeacht. D'imigh scaifte acu an t-am sin, í f'íin, Neil, Anton Y Dochartaigh, Brianan Phaidn Mhúg, Den Coyle, Jimn Phaidn Dhonnchaidh, Paidn Shearlan Phaidn Danny Duffy, Fardie Binne agus uncail do Joe Ghracie, Paidn Nuair a thóinig siad den bhód i nGlasch' bhíbean ansin ina n-airaicis agus thug síad isteach i gcaife f' choinne greim bia. Chuir síad ar an traein ansin le dul síos go Ayrshire. Bhícoiste in Ayr agus chuir siad Mónas, Anton Y Dochartaigh, Fardie agus Paidn Shearlan Phaidn amach ar fheirm amhóin. Bhícaic maith ansin le muintir Brainn Mhúg agus muintir Mhaigh Eoigh a bhíag dul do na r'ótan Foirgneamh 'r a bhíansin dyibh, achan rud deas glan ann agus dhíanf' do chucaireacht f'íin. D'fhan siad ansin ar feadh tr'n mh' ag obair ag an fhíar agus ag an fhymhar. Obair lóimhe uilig a bhíann an t-am sin. D'imigh Fardie na bhaile ansin agus chuaigh Mónas go Fife mar go raibh lear de mhuintir na nD'naibh ann, a dhearthóir f'íin, Dinis, Ned Shearlan agus Dan-

ny Duffy ina measc. Chuaigh sí amach ag obair i gcuideachta le Danny ar fheirm ansin. Ag tarraingt biatais a bhíad ansin. 'Sí sin an bit a maraíodh Paidn Mhíen Rua bocht.

D'imigh Mónas agus Charlie Boyce go Sasana ina dhiaidh sin agus chaith siad tr'no ceithre o'che i model in York. Sin an bit a bhíad nuair a chríochnaigh an cogadh agus bhí o'che mhúg ann, achan duine amuigh ar an tsr'oid ag ceol agus ag damhsa. Cha raibh obair ar bith le f'oil in York agus chuaigh sí f'íin agus Charlie amach ag síl ag cuart' oibre. Cha raibh a dhath acu le hithe ach ar'ón. Gheof' s'ryin achan seachtain ach bhína s'ryin rite amach. Bhuaile an t-ocras Mónas agus sa deireadh chuaigh sí suas fhad le teach múg feirme agus d'fhiafraigh sí de bhean an tr' an dtiocfadh l'í rud ar bith a thabhairt dy le hithe. D'írt sn'ach raibh go leor aici d'ó fir f'íin. Shí' sí anuas an l'ón ar' ach thit sí i laige leis an ocras. Bhí sí ina lunansin ar feadh tamaill sular thóinig sí aige f'íin ar' ach nuair a shí' siad s'pla síad slat eile bhí teach beag cois an bhealaigh mhúg. Bean yug a thóinig go dt'han doras agus tachr'ón beag ina baclainn aici. D'íarr sí s'pla slis ar'ón uaithi agus thóinig sn'amach le cupa bainne d'achan duine acu agus s'pla slis ar'ón. Bhí sí iontach bu'och don bhean sin. Mh' Meithimh a bhíann, drocham den bhliain le bheith ag lorg oibre agus d'fhill siad ar ais ar Fife ar' . Ina dhiaidh sin chaith sí tr'ímhse ag obair i nGlasch' agus ansin sna "steelworks" in Corby. Bhílear den mhuintir thart ag obair in Corby, Neil agus Míen Cullen, John agus Hughie Hughie Mhónais. Bhí Mónas ag obair le comhlacht as Glasch', Shanks & McEwan agus bhí fear darbh ainm Brennan as an Chraoslach ina chuideachta. Ba mhínic a deireadh Brennan "N' thiocfaidh Ló Fhíle R'ódraig tapaidh go leor go bhfaighidh muid amach as an bit seo". Bhuel thóinig Ló Fhíle R'ódraig, d'imigh Brennan na bhaile agus chuaigh Mónas ag obair taobh amuigh d' Oxford. Bhí an síad síbís'ón adamhach ag dul suas ansin. Bit ghal'nta a bhíann thuas os cionn Oxford agus 'l-loird mhúga th'ós f'íthu. Bhí Dan Mac Ph'oidín, Joe Ned Ph'ódraig agus s'pla fear eile as Carraig Airt ag obair ann.

Bós agus Pysadh.

Cha raibh m'óthair Mhónais ach sí bliana agus leathchíad d'aois nuair a fuair sn'bós. Fuair siad síala i nGlasch' go raibh sn'ar bhealach an bhóis agus thóinig Mónas agus Grace anall ar an bhód go Doire. Bhíorthu fanacht i rith an lae don bhus agus nuair a shroich siad an baile bhísn marbh cheana

fíin. Bhí Mónas ag obair thart f6 Glasch7 nuair a chas sí ar Annie N8Ghallachyir as Gort an Choirce. Bhí dearthóir Annie, Brian, pusta ar Grace, deirf7r Mhónais. Bhí Annie ag obair ag sagart ag an am amuigh in Carfin, bit a bhfuil Lóirionad Oilithreachta go fyll. Ina dhiaidh sin bhí sé ag obair i dteach le Rosanne Nic Giolla Bhríde (Phaidh Mhadgie). Tá Rosanne beo beathach i nGlasch7 i rith an ama. Phýs Mónas agus Annie sa bhliain 1950 agus chaith siad mhna meala i mBaile Bha Cliath agus i nDún Dealgón, bit a raibh a dhearthóir Johnny ag obair ag an am. Shocraigh siad i nGlasch7 agus chaith Mónas seal ag obair sna tollbín agus blianta fada ansin ag obair le “Wimpy” ar na foirgnimh ilstyrach. Bhí sé ag obair ar an chéad “multi-storey” a thug siad i nGlasch7, foirgneamh fiche styr. In amanna bheifé ag obair yn seacht a chlog ar maidin go dté deich san oíche agus b’fhéidir seacht l6 na seachtaine. Chaithfé sé a dhianamh mar bhán obair le cur i gcrích faoi spriocdhóta. Fuair athair Mhónas bás i 1951 agus gan í ach na seacht mbliana agus tréscyr. Chuaigh sí anonn go Glasch7 agus bhí sé ag stopadh le Grace. Nuair a shroich sí Glasch7 thug Mónas í go dtéan dochtóir. Cha ndianfó coinne ar bith an t-am sin. Thagadh an dochtóir fhad le doras an tseomra

feithimh le scairt a chur ar an chéad duine eile ach nuair a chonaic sí athair Mhónais ag deireadh na scuaine ghlac sí í isteach. Chur sí í go dtéan ospidéal f6 choinne x-gha agus ba í an toradh a bhíle seo n6 go raibh an eitinn air agus bhí sé rymhall rud ar bith a dhianamh dy. Dúirt an dochtóir le Mónas d6 mbeadh sí ann sí mhé roimhe sin go mbeadh seans maith aige. Thug Mónas í ‘na bhaile ‘na nDúnnaibh agus n6r mhair sí ach tré mhé. Bhí dearthóir Mhónais, Proinsé tinn le heitinn thart f6n am sin fosta agus chaith sí sí mhé san ospidéal i nGlasch7 agus dhó bhliain sna Cealla Beaga.

Na Shetlands.

Chuaigh Mónas ag obair sna Shetlands sna seachtóidh agus chaith sí séig bliana ag tygbil camprando na fir a bhí ag cuart7 ola. Bit cos7il leis na Dúnnaibh a bhí ann a dúirt sí agus bhí na tiamanoibre maith ann. Bhí airgead myr a dhianamh agus n6raibh a dhath le dól agat. Bhí sé ag obair seacht l6 na seachtaine agus bheadh seachtain saor sa mhé agat. Thiocfadh leat dul ‘na bhaile don tseachtain ach n6raibh d7il ag Mónas san eitleb6n. Rachadh sí ar ais go Glasch7 ach an thré mhé. Chaith sí bliain eile amuigh in Unst, an t-oileb6n is faide y thuaidh, ag tygbil tithe.

An Chlann.

Bhí tréir clainne ag Annie agus Mónas, Sally, M6ire agus Micheál agus iad uilig pusta agus anois ina gcyan in Íirinn, Sally i Rath Bhotha, M6ire i dTiobróid Brainn agus Micheál i nGort a’ Choirce.

Ned Shearlai agus Mánus ag Athaontú Scoil Mhiobhaigh.

Thóinig Mónas agus Annie ar ais go Gort an Choirce sna hochtóidh agus thug siad teach ann. Ghlac sí tamall dy sócr7 ann ach bhí sé aige ar chuid mhé de mhuintir Ghort a’ Choirce a bhí ar shíle in Albain ina n-am. Chuidigh sí leis fosta n6r chaill sí a chuid Gaeilge agus bhí sé bre6 sósta ann. Bhí sé chonair

Ár mbuíochas d'Aodan Mac Cuinneagáin ar son na bpictiúr seo a ghlac sé ag an chóisir a bhí i gClubtheach Ros na Binne Oíche Dé Luain, & Nollaig.

Feadaímó

Oíche chiúin, shultmhar a bhí ann agus bhí Feadaímó, a athair Paidí Dhomhnail, a uncail Proinsí Rua agus Feardaí Ghracie Bháin ag tarraingt ar theach Thuathail Rua Mac Giolla Bhríde.

Bhí ceathrú gealaí ann agus chonaic Feadaímó imlíne na gcnoc in éadan na spéire. Chuala sé monabhar an tsrutháin a bhí ina rith cois bóthair agus ba seo an sórt oíche, de ghnáth, a bhaineadh Feadaímó pléisiúir as agus é ag siúl na mbóithre lena chairde. Ach, ní hamhlaidh a bhí sé anocht. Shiúil Feadaímó mar a bheadh príosúnach a raibh an crochadh i ndán dó. Bhí Feardaí Ghracie Bháin chun cleamhnas a eagrú anocht idir Fheadaímó agus iníon Thuathail Rua. Bhí Tuathal muinteartha do leath an íochtair agus thaitin sin go mór le Paidí Dhomhnail. Bhí Feadaímó uilig trína chéile. Nuair a tháinig sé na bhaile aréir ón Ghleann bhí an teach i ndorchadas agus ach an duine ina luí. Shiúil se isteach chomh ciúin is a thiocfadh leis agus thug sé buíochas óna chroí don mhadadh mar nár thóg se truíp ar bith agus é ag teacht isteach. Bhí sé leath bealaigh suas an dréimire chun an lochta nuair a chuala sé an chogarnach. “A Fheadaímó, cogar, a thaisce” Tháinig sé anuas agus shuí sé ar cholpa leaba Chití. “Nach mall an pilleadh atá ar dhiúlach óg na bhaile”, arsa Cití. “Bhí mé...” ach sular dúirt sé focal eile bhris Cití isteach air. “Éist liom, tá sibh ag dul chuig teach Thuathail Rua san oíche amárach chun cleamhnas a dhéanamh.” Ó, a Mhóirí, níl mise ag iarraidh cleamhnas a dhéanamh”, Sheas Feadaímó. “Cha ghlacfaidh sé mórán domh na bonnaí a bhaint as.

Iníon Thuathail Rua. Cé acu ceann?” “Mádgie Rua,” arsa Cití.

“De réir cosúlachta, is oibrí maith atá inti agus beidh spré mhaith ag dul léi.” “Ba chuma sa diabhal liom faoin spré,” dúirt Feadaímó, “tá mo shaol féin agamsa agus ní fheicimse duine ar bith eile i mo shaolsa ach Gráinne Ní Dhubhaigh.” “Bíodh ciall agat, a Fheadaímó,” bhí glór Chití ag éirigh, “strainséir atá inti. Níl gaol de shórt ar bith aici leis an áit. Ná habair an darna focal, a Fheadaímó, gabh isteach a luí agus déan an rud a iarrfar ort amárach. Beidh an teach agus an talamh agat lá inteacht agus na caith sin ar shiúl ar amaidí. Anois, oíche mhaith agus abair do chuid paidreacha sula dtéann tú i do chodladh.” Anois ní raibh ach cúpla céad slat idir a féin agus Teach Thuathail Rua agus gan idé de shórt ar bith aige fá cad é le déanamh. Nuair a labhair a athair leis níos luaithe sa

lá cha raibh sé de chroí aige é a dhiúltú.

B’eisean ceannaire an teaghligh agus bhí air meas a thaispeáint dó. Ach anois, agus iad ar shráid theach Thuathail bhí brón air nár sheas sé a fhód. Smaoinigh sé ar Ghráinne agus an dóigh nach dtiocfadh na focla chuige aréir. Is dóiche gur eagla a bhí air go ndéanfadh sí é a dhiúltú ach cibé ar bith ag deireadh na hoíche ní raibh a dhath ráite aige agus ghortaigh sin é níos mó ná rud ar bith eile.

Thosaigh an madadh ag tafann istigh agus tháinig Tuathal Rua a fhad leis an doras. “Bhail, a fheara, a dúirt sé. Nach deas an tráthnóna a thug sibh libh? Shiúil siad uilig isteach ansin agus shuigh siad. Ní raibh le feiceáil fán tine ach Nora, bean Thuathail agus beirt mhac. Bhí deichniúr de chlann ag Tuathal ach bhí triúr iníonacha pósta faoin cheantar, ceathrar mac ar shiúl ar obair shéasúrach agus gan sa bhaile anois acu ach an mac is sine, an mac is óige agus Mádgie. I ndiaidh na fáilte isteach níor dúradh a dhath ach bhí a fhios ag achan duine cúis na cuairte go háirithe nuair a tharraing Paddy Rua buidéal poitín amach as a phóca. “A Chormaic, imigh leat a luí mar a bheadh gasúr maith ann” dúirt Tuathal lena mhac is óige. “Tá Mádgie ag bleán na mbó is beidh sí istigh ar ball” Bhí sé ag amharc ar Fheadaímó agus é ag caint. Cha dtiocfadh leis a chreidbheáil go raibh an fear ab fhearr san íochtar ag cur ceiste faoina iníon. San am chéanna, bhí a fhios aige an dóigh le margadh maith a dhéanamh. “Tá sibh píosa maith as baile anocht a fheara,” a dúirt sé, “agus caithfidh mé a rá nach teach airneáil a bhí sa teach seo ariamh. Más oibríthe atá a lorg agaibh tá sibh mall mar tá na gasúirí eile uilig ar shiúl fán Lagan agus níl Tomás nó Cormac le spáráil agam. Choinnigh Paidí agus Proinsí Rua socair, chan a n-áitsean a bhí ann a dhath a rá oíche mar seo. D’éirigh Feardaí agus chuaigh sé a fhad leis an tine agus shuigh sé san áit a thréig Cormac. Thóg sé aibhleog ón tine agus dhearg sé a phiopa. Ghlac Proinsí an aibhleog uaidh ansin agus rinne seisean an rud céanna. Cha raibh sé i bhfad go dtí go raibh scamall toite ar foluain fán síleáil agus ach an fhear ach Feadaímó ag smeacháil a phiopa bhig chréafóige. Sa deireadh chaith Feardaí seile isteach sa ghríosach agus d’amharc sé ar Thuathal. “Tá a fhios ag an saol mór go bhfuil iníon eile faoi do dhíon go fóill, a Thuathail.” Tá leoga, arsa Tuathal, “Mádgie, m’aingeal beag. Níl a fhios agam cad é a dhéanfainne nó Nora gan Mádgie fán teach. Is oibrí iontach í. Leis an fhirinne a rá dhéanfadh sí a oiread le beirt fhear.” Thug sé comhartha beag do Nora lena shúile agus d’éirigh sí. Thóg sí léi bosca adhmaid. “Gheobhaidh mé tuilleadh móna” a dúirt sí, agus amach léi. “Tá sé níos fearr cuid cainte fir a bheith fágtha ag na fir,” arsa Tuathal. Chaith Feardaí seile eile agus ghlan sé a bhéal le cúl a láimhe. “Tá ‘n ceart agat, agus anois, má tá tusa sásta tá mise anseo le cleamhnas a dhéanamh idir Mhádgie agus mhac Phaidí Dhomhnail anseo. Tá aithne mhaith agat ar Fheadaímó, a Thuathail. Níl feidhm ormsa insint duit nach bhfuil a mhacasamhail idir na trí paróistí. Éiríonn sé luath agus oibríonn sé mall agus ní bheidh a leithéid de rud is ganntanas faoina dhíon.”

Ó, arsa Tuathal, tá a dhíon féin aige? Bhí Paidí ar tí labhairt ach chuir Feardaí suas a lámh. “Á anois, a Thuathail, tá a fhios agatsa an dóigh a n-oibríonn na rudaí seo. Is fear óg atá in athair Fheadaímó go fóill

agus” Sular chríochnaigh sé shiúl Mádgie isteach an doras agus leathbhuicéad bainne léi. Girseach bheag trom a bhí inti le grágán mór de ghruaig rua ag lasadh a cinn. Bhí a dá súil ghlas neamh-chairdiúil ag dearcadh thart agus char dúirt sí sea nó chan ea le duine ar bith. Bhí Feadaímó ag amharc uirthi agus iontas air. Ní raibh áilleacht de shórt ar bith ag baint leis an ghirseach seo. Bhí sí costarnocht agus d’aithneofa ó na cosa sin gur isteach ón bhóitheach a bhí sí ag teacht. Bhí sé furasta a chreidbheáil gur oibrí maith a bhí inti mar bhí dhá sciathán uirthi cosúil le gabha dubh agus dhá lámh aici a choinneodh greim teann ar shleá nó ar shluasaid. Chuir sí an buicéad sa choirnéal agus shuigh sí ar sheanstumpa crainn.

“A Mhádgie,” arsa Tuathal, tá an comhlúadar uasal seo inár measc anocht ag cur ceiste fá dtaobh duitse, a thaisce. Ní raibh Feadaímó ag éisteacht. Bhí a fhios aige anois gur Gráinne an t-aon ghirseach dósan agus ní raibh dóigh ar bith a raibh sé dul a chaitheamh an chuid eile dá shaol le Mádgie. Bhí Tuathal ag bleadaráil leis fá chuid suáilcí a iníonach agus bhí Paidí Dhomhnaill ag rá leis féin gur seo bean a choinneodh smacht ar a mhac, rud a bhí a dhíobháil, agus thar sin uilig bhí sí gaolta leis na teaghlach chearta. Chríochnaigh Tuathal le tagairt do na iníonacha eile dó a bhí pósta fán cheantar. “Teach ar bith ina bhfuil siad tá suaimhneas. Oibríonn na fir agus ní ólann siad barraíocht poitín. Tá páistí acu uilig, neart gasúirí ina measc, agus achan duine acu chomh foláin le breac. D’amharc sé ar Fheardaí. Caithfidh tusa, a Fheardaí, a chur san áireamh go bhfuil spré tugtha cheana agam trí huairte agus nach bhfuil mórán agam le tabhairt an t-am seo. Níor dúirt Feardaí a dhath. Thuig sé an cineál seo cainte agus leoga bhain sé sult as an chluiche mar bhí a fhios aige nach raibh fear sa pharóiste ag iarraidh a bheith fágtha le iníon spáráilte fán teach go háirithe nuair a bheadh an mac is sine ag tabhairt bean isteach nuair a thioctadh an t-am. Nuair a chuala Feadaímó an chaint faoin spré bhí a fhios aige gur seo an t-am le deireadh a chur leis an chomhrá. Ní raibh dóigh ar bith go rachadh sé fríd leis an chleamhnas seo. Sheas sé agus bhuaíl sé a dhá lámh le chéile. “A fheara, tá brón orm,” a dúirt sé. Tháinig mé anseo anocht mar gur iarr m’athair orm teacht. Ní raibh comhrá ar bith fán rud nó ceist curtha ormsa faoin chleamhnas seo agus glacaim leis gur sin an dóigh a n-oibríonn na rudaí seo faoin cheantar. A athair, cha deachaigh mé i d’éadan ariamh go dtí seo. Níl mise ag glacadh le seo. Tá girseach amháin agamsa agus uirthi sin a bheas mise pósta.

Níl mise ag déanamh beag de d’iníon, a Thuathail, níl amhras ar bith ná go ndéanfaidh sí céile mhaith d’fhear inteacht ach ní domhsa. Tá a fhios agam nach bhfuil leathphingin i mo phóca ach imeoidh mé anocht agus ní thioctaidh mé ar ais go mbeidh stór beag déanta agam.” D’éirigh sé agus shiúl sé amach gan focal eile a rá. Thit an croí as Paidí. Ní raibh sé ag súil le seo. Bhí Feadaímó ag imeacht. Rith se amach agus Proinsí Rua leis ach bhí Feadaímó ar shiúl thart coirnéal an tí agus imithe as amharc súl. A Fheadaímó, scairt Paidí ach níor tháinig freagra. Bhí ualach trom ar ghuaillí Phaidí agus é ar a bhealach na bhaile agus an droch-scéal leis.

Char stad Feadaímó go dtí go raibh sé ar shráid Mhicheál Uí Dhubhaigh sa Ghleann. Bhuaíl sé cnag ar an doras ach ní raibh duine ar bith ina shuí. Thóg

sé an laiste agus shiúl sé isteach.

“Hello,” a scairt sé, “A Mhichíl, is Feadaímó atá ann.” Bhí Gráinne ina luí sa chluíd agus d’éirigh sí. “A Fheadaímó, cad é faoi Dhia atá tú ag déanamh anseo.” Tháinig Mícheál isteach ón seomra eile agus é ag cuimilt an chodlata óna shuíle. “An bhfuil rud inteacht ciotach, A Fheadaímó,” a dúirt sé. “Níl, bhail tá is dóiche.” D’amharc sé ar Ghráinne. “Bhí mé i dteach anocht le cleamhnas a dhéanamh ach cha deachaigh me fríd leis. Char dúirt mé a dhath arú aréir leat, a Ghráinne, ach is tusa an t-aon ghirseach domhsa. Tá a fhios agam nach bhfuil a dhath agam ag an bhomaite seo ach tá mise ag fágáil anocht is rachaidh mé go Meiriceá. Nuair atá stór airgid déanta agam tiocfaidh mé ar ais fá do choinne. Sin an cheist atá agam ort, a Ghráinne, an bhfanfaidh tú liom?” A Fheadaímó, arsa Gráinne, níl aithne agam ort nó agatsa ormsa. Cha dtig liomsa freagra a thabhairt ar cheist mar sin, i lár na hoíche, d’fhear atá ar tí an tír a fhágáil agus níl a fhios agamsa cé acu an bhfeicfidh mé é arís nó nach bhfeicfidh.” Sheas Feadaímó mar a bheadh balbhán ann. Shíl sé go mbeadh seo uilig iontach simplí.

Bhí sé uilig pléite ina chloigeann aige agus é ar an bhealach aníos. Bheadh brón ar Ghráinne agus na deora ag titim lei, siocair go raibh sé ag imeacht agus dhéanfadh sí iarracht é a mhealladh óna thriall. Ansin nuair a d’fheicfeadh sí nach n-athródh sé a intinn, gheallfadh sí go bhfanfadh sí air, agus d’imeodh sé mar laoch sa dorchadas. Ní mar a shíltear a bítear i gcónaí. Ní raibh brón ar bith ar aghaidh Ghráinne. Ní raibh a leithéid de rud is deoir le feiceáil agus is cinnte nach mbeadh gealltanais ar bith ag teacht uathí. Labhair Mícheál leis i nglór deas íseal. “A Fheadaímó, an bhfuil tú cinnte gur seo an rud ceart le déanamh. Níl tú ach óg go fóill agus tá saol crua gan trócaire amuigh ansin d’fhear gan teaghlach nó cara. Fan go maidin agus tchifimid ansin an dóigh is fearr le seo a réiteach.

Chroith Feadaímó a cheann agus shiúl sé amach an doras. Bhí sé náirithe mar go ndearna sé amadán do féin ach os cionn achan rud eile, in áit eisean a bheith ag fágáil croí briste ina dhiaidh bhí an croí briste leis. D’amharc sé ar an ghealach agus chuir sé a dhá lámh ina phócaí.

Bhí na pócaí sin folamh agus é ar a bhealach go Meiriceá. Ag an bhomaite sin mhothaigh sé go raibh Meiriceá chomh fada ar shiúl is a bhí an ghealach.

Beidh tuilleadh sa chéad eagrán eile.

Laochra an Chogaidh Mhyir

B h í m é
ag caint le John Gallagher
a t á i n a c h ó n a í
a r
a n C h a i s e a l ,
d e a s
d o
d h r o i c h e a d
an Leacaigh. Fear
s u i m i ú i l
a t á

Droichead an Leacaigh

a n n
a g u s t á t r é a n e o l a i s
a i g e .
D'in -
i s s é
d o m h a
g u r t ó g a d h
d r o i c h e a d
an Leacaigh sa bhliain 1750
a g u s
g u r c h o s a i n s é t r í
f i c h i d p u n t
a g a
a n a
a m . R o i m h e s i n a
d e i r s é r
g o r a i b h l e a c a c h , m
a b h í f a o i n u i s c e , G
a g r

d u l t r a s n a n a h a b h a n n n í o s f a i d e s u a s ,
d e a s
d o n G h l e a n n ,
a g u s
g u r s i n
a n t - a o n
d ó i g h
a b h í
a c u l e
d u l t r a s n a ,
d a o i n e
a g u s
e a l l a c h .
S i n m a r
a f u a i r
a n
d r o i c h e a d
a
a i n m .

Chuir saighdiúirí
an Stáit meascán
p l é a s c á n
a r
a n
d á t h a o b h
d e n
droichead sa bhliain 1940,
a g t ú s
an chogaidh, le
a p h l é a s c a d h

a
r
n a
e a

Seo Eagrán na Nollag de Ghuth Ghoill agus bá mhaith linn ár mbuíochas a ghabháil leis na daoine sin uilig a scríobh píosaí dúinn agus a thug pictiúir dúinn i rith na bliana. Tá súil againn go bhfuil sibh ag baint sult as an iris seo agus má tá moltaí ar bith agaibh faoi dhóigh le feabhas a chur uirthi tá muid i gcónaí sásta labhairt libh. Má tá scéal ar bith agaibh, seanphictiúir nó pictiúir d'ócáid ar bith bheadh lúcháir orainn iad a chur i nGuth Ghoill.

Mar atá a fhios agaibh is féidir linn na sé eagrán de Ghuth Ghoill a chur chuig duine áit ar bith sa domhan ar chostas €25 agus más mian leatsa, nó duine muinteartha leat as baile, úsáid a bhaint as an ais seo, cuir scairt orainn san oifig ar 074 9154830 nó cuir ríomh-phost chugainn ag ceimaniar@eircom.net. Beidh litir ag dul amach ag tús na bliana chugaibh uilig atá ar an liosta cheana féin.

Guímid Nollaig Shona agus Athbhliain faoi mhaise oraibh uilig.

Áit ar chúl Mhuslac ar ghnách le cuairteoirí go dtí Óstlann Ros na Binne a dhul ag snámh ann. Tá na boscaí ar ghnách le daoine a gcuid éadaí a athrú iontu le feiceáil ar an ard.

Deán teagmháil linn:

Ceim Aniar Teoranta, Áras Ros Goill, Na Dúnaibh, Tír Chonaill.

Fón: 074 9154830

Facs: 074 9154830

Ríomhphost: ceimaniar@eircom.net

**An Roinn Gnóthaí Pobail, Tuaithe
agus Gaeltachta**
*Department of Community, Rural
and Gaeltacht Affairs*

Foras na Gaeilge

Údarás na Gaeltachta